

iam fronte à Diabolo ne fidu datq, sta tamen etia. et ad 1567.
mane in Domino et usq, ad extremum iuvitis inferis
glabo. Rogo autem te mi Domine et pua consue me
ut pua me oretis. Mito carmen, quod mi per in
ter dua funera domestica forstia ab solui, vides me
as multas semper querulas, ferre ac lancholig. Du.
Doctoris Albert, ne si o quomodo nunqua alibi vi
si pofse, quam propior ex regia Del deles et
propter domestica beneficia ad ultimū usq, si
visti amabo impense et colam. Vale. Calend. Julij
1567.

M. Jacobo Mylio. Heideberge
Pax Christi.

107.

[= Merv. a. 4.
N. 145]

Dilecte frater, narrabo nunc que non lubenter au
dias et quorum te gratia misereatur. Quum me
Cath. (fr. g. map) intus et rati decima revivisset, cum
cuiusdam amici curatio prefertim hanc me pe
stilentia expulsum esse, seduxi uxore gravidam cum
parvo Molano. Non enim potui uterum adduci ullis
rationibus vel meis vel parentum, ut aut ne nosse
queretur, aut puerum si pueris relinqueret. Hanc
ignobilis et mali. Ego redi ad legitimū vocati
onem. Conpux adde si viro filiisq, parenti. Totum
hic me ipse de canore incertatū ē. Fami civi
um conatum per stancia decretum sena pex for
set ut impetringit et emperit, mihiq, in pcolis
lecturae libe et huc et ille recantatum pomes
pupros sum pstra. (Al. Masas. ve. (crifallor)
neglectos egrotare cepit quem d. aut. p. mte et com
plex. Mater et meo ac de pestis huc et ille. in tan
tis angustis pex, quia adu. in mtero erat, vixit
ten tempore si potui, quin sua claustra pfringeret.
Quid faciam? Decessit d. n. Francisci X. A.
uxor, rogavit ut pexquam puer alia pex pex
ferret mea in aliam domum, recepit ea pex et li
uxor vidua sequenti sunt ad se pex et quing, quia
nunquam pax pex sum ad filium meum addere.
Sed pex pex pex pex. Orto diebq, solvi apud
viduam vivit. pex pex pex pex pex pex pex

et me h[ab]e[re] contagii adolecentes amittere,
quos nec alere in alia domo poteram com,
modè neq[ue] maxime docere. Ad h[oc] Francisci
conjunx, qua nos visibat subinde folandi gra-
tia dudam iter habebat, eiquam velle in ad-
lescentes fungere, suadere cepit ut meum quod
adiungerem. Hoc consilium probavit et
valde matrona, quae meam voluissent quam
longissime à contagio abesse. Profugerat
enim e Flandria Cornelius de Sucte p[re]dioris
mei conjugis frater, vir jam p[ro]p[ri]usq[ue] dili-
gens, cordatq[ue] rogavit Emerentia mea uxore
ut hunc quoq[ue] adiungerem ad defensionem
siquid periculi accidisset. Vix etiam proce-
derant, cum mihi de mi utramq[ue] ante illam
peritis arripuit. Illudis quam h[ab]estipauis
dieb[us] superest alteram animi sui nepotem
atrox morbo gravissime afflixit, decimoq[ue]
denum die revulsit. Ea erat Agatha Campanaria
filiæ, quæ vixerat nobiscum Duisburgi. Hæc ego
hic tria funera Duxi spectante populo, et partim
plaudente, partim collacrimante. Incillis alebam
duas foeminas custodes, accepi et ego subinde, soli
eius curator et anxius, naq[ue] quidquam eis p[ro]st[itu]m
desse vel solatiū vel consolationis. At mihi ubi
nam hæc iusta officia etiam mea dulcissime con-
jugi prestare potuissem. Dum hæc aguntur brevis
illa ignora malorum nostrorum scribit ex
Linda 6. die Maij salram sibi cum comitib[us] re-
esse. pueros collocatos apud eorum virum, a-
genti aliqui collectum, quæ se post die, si deq[ue]
velit se futuram mecum Brema. Epistola
ej[us] ad me p[ro]p[ri]a est admodum et plena solide con-
solationis. Audi nunc quod est tristissimum
Octavo die Maij aut septimo Francisci conju-
gem certa pestis invasit, eamq[ue] post bidu[m] ex-
stinxit. Mea tum repente visu socia con-
sp[eci]ta die mensis ej[us] decimo fecit acon-
tum undecimo tum part[em] dolorib[us] tum

contagium incedens è vicinis excessit et in Dominum
 quievit. Vides mi frater quantum luctus mihi Domi-
 niguo tempore contulaverit: homini afflicto alio-
 quin et de se o. De mea tam cecidit sapientia nihil re-
 liquit ne ancillam quidem. Unum hoc me edidit. consu-
 gi gratulor, quod eam noluerit Dominus meorum erui,
 minorem duntaxat confortem esse. Quod sepe de deo opta-
 verat, vidit integritatem Ecclesie. Evidens versata cum
 fratribus et sororibus pijs, totum quod videtur integra
 valetudine, loquens de meo regno cum Arnoldo amica-
 tore, cum collegis sollicitis cum florido ministro. Ad-
 vorpiano, cum Laurentio Rhetico alioque pijs et alijs, qui
 illam profuerant è brachia, sic exiit estophilius. Si
 conspicias stipes exaperis, quam se brevis in me con-
 spectu mortis esset. Neg. dubito quin singulari providen-
 tia divina misericordia de deo decesserit, cuius me in
 summis meis doloribus quantum possum humiliter sed,
 scio, non ausus contra Dominum, postulare aliquid aut
 cogitare. Cense mihi hoc acerbum Diaboli morsus
 et terrores anxios, in quibus mihi filij Dei affuit et fir-
 mam consolationem et suavitatem aspergesit. Cui me
 laetissimum patrem familiaris suspensio et blasphe-
 matione commendo, ne mihi spiritum subtrahat,
 meque hic in ista confusione orphanum relinquat.
 Die Pentecostes Brevis 15ta.

[Postscriptum vni Mscr. A. 7.
 Nr. 145, fehlt]

Hetsannig et frater
 Joh. Melang.

Bartholomae Mercatori affini
 et patri meo
 Pax Christi.

1081

[Hess. A. 7, Nr. 146]

Bartholomae frater. Quod de secundis conspectu
 uni tibi gratulor et ipsi gratias agi. Ne-
 hil est Theodorum nostrum diligis, poteris cum illa
 in meis edibus adesse, videretur tibi à nostra con-
 suetudine non propterea excidisse. Vix credo te tuam
 posse felicitatem animi comprehendere, qui quidem ista
 hic profugus. Necoriam semel excusaris et dei gra-
 tias agis, totum te ipsi gaudij, laetitia veris. Quod
 putes hoc summam divinae misericordiae beneficium
 meritis iudicio estimandum, hoc pauperum excellentiam
 mundo est cognita, neque ipsi dei filii plane